

Tolkningsfrågor

Utgör artiklarna 6 och 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ⁽¹⁾ hinder för en nationell rättsregel enligt vilken utfärdande av ett intyg som ger [tillfällig] uppehållsrätt i samband med prövningen av en ansökan om uppehållstillstånd av medicinska skäl – vilken ansökan anses kunna tas upp till sakprövning mot bakgrund av de kriterier som anges ovan – innebär att tredjelandsmedborgaren tillåts att vistas i landet, om än tillfälligt och med osäker utgång, under tiden som denna ansökan prövas varvid utfärdandet av ett sådant intyg därför innebär att det beslut om återvändande som tidigare fattats inom ramen för ett asylförfarande underförstått återkallas, vilket nämnda utfärdande är oförenligt med?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT, L 348, 2008, s. 98).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poland) den 4 januari 2022 – M.B., U.B., M.B. mot X S.A.

(Mål C-6/22)

(2022/C 158/05)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i det nationella målet

Kärande: M.B., U.B., M.B

Svarande: X S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) Är det mot bakgrund av syftet med rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾, som är att skydda konsumenterna mot oskäliga villkor i avtal med näringsidkare, legitimt att göra en sådan tolkning som innebär att när ett avtal förklaras ogiltigt av en domstol som tillämpar bestämmelserna i direktivet, upphör tillämpningen av direktivet, och därmed skyddet för konsumenten, så att reglerna om återgång av prestationer för konsumenten och näringsidkaren måste sökas i den nationella obligationsrätt som är tillämplig på avvecklingen av det ogiltiga avtalet?
- 2) Om en domstol anser att ett villkor är oskäligt och att avtalet inte kan fortsätta att gälla efter det att villkoret har upphävts – i avsaknad av en överenskommelse mellan parterna om att fylla den uppkomna luckan med villkor som är förenliga med deras vilja och i avsaknad av dispositiva bestämmelser [som är direkt tillämpliga på avtalet i avsaknad av en överenskommelse mellan parterna] – ska nämnda domstol, mot bakgrund av artiklarna 6 och 7 i rådets direktiv 93/13/EEG, förklara avtalet ogiltigt enbart på grundval av konsumentens vilja då denne har begärt att domstolen ska förklara avtalet ogiltigt, eller ska domstolen på eget initiativ, utöver parternas yrkanden, pröva konsumentens ekonomiska situation för att avgöra om ett ogiltigförklarande av avtalet skulle få särskilt negativa konsekvenser för konsumenten?
- 3) Är det möjligt att tolka artikel 6 i direktiv 93/13 på så sätt att den nationella domstolen – om den kommer fram till att det skulle vara till särskild nackdel för konsumenten att ogiltigförklara avtalet och parterna, trots påtryckning, inte kan komma överens om hur avtalet ska fullgöras – i konsumentens objektiva intresse kan fylla den uppkomna luckan i avtalet efter det att de oskäliga klausulerna har ”avlägsnats” genom bestämmelser i nationell rätt som inte är dispositiva i den mening som avses i EU-domstolens dom i mål C-260/18, det vill säga som är direkt tillämpliga på luckan i avtalet, utan genom specifika bestämmelser i nationell rätt som endast kan ges en motsvarande eller analog tillämpning på avtalet i fråga och som återspeglar en gällande regel i nationell obligationsrätt?

⁽¹⁾ EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169–173.